

P6_TA(2009)0161

EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnasta (2008/2071(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon vuonna 1948 hyväksytyyn ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 2, 3 ja 5 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1966 hyväksytyyn Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen sopimuksen 2, 3 ja 26 artiklan,
- ottaa erityisesti huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta vuonna 1979 tehdyn yleissopimuksen (CEDAW) 5 artiklan a kohdan,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 20. marraskuuta 1989 hyväksymän lapsen oikeuksien yleissopimuksen 2 artiklan 1 kohdan, 19 artiklan 1 kohdan, 24 artiklan 3 kohdan sekä 34 ja 39 artiklan,
- ottaa huomioon kidutuksen ja muun epäinhimillisen tai halventavan kohtelun ja rangaistusten vastaisen YK:n yleissopimuksen vuodelta 1989,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksien ja hyvinvoinnin afrikkalaisen peruskirjan vuodelta 1990,
- ottaa huomioon YK:n vuonna 1992 hyväksymän, naisten syrjinnän poistamista käsittelevän komitean yleisen suosituksen n:o 19 1 artiklan, 2 artiklan f kohdan, 5 artiklan, 10 artiklan c kohdan sekä 12 ja 16 artiklan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien maailmankonferenssissa kesäkuussa 1993 hyväksytyyn Wienin julistuksen ja toimintaohjelman,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen joulukuussa 1993 hyväksymän naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan julistuksen, joka on ensimmäinen kansainvälinen ihmisoikeuksia koskeva asiakirja, joka käsittelee yksinomaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa,
- ottaa huomioon YK:n väestö- ja kehityskonferenssissa Kairossa 13. syyskuuta 1994 hyväksytyyn julistuksen ja toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Pekingissä 15. syyskuuta 1995 järjestetyn naisten maailmankonferenssin julistuksen ja toimintaohjelman,
- ottaa huomioon aiheesta Neljäs naisten maailmankonferenssi Pekingissä: "Tasa-arvo,

- kehitys ja rauha" 15. kesäkuuta 1995 antamansa päätöslauselman¹,
- ottaa huomioon naisten oikeuksien loukkauksista 13. maaliskuuta 1997 antamansa päätöslauselman²,
  - ottaa huomioon YK:n naisten asemaa käsittelevän toimikunnan 12. maaliskuuta 1999 hyväksymän, kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevaan yleissopimukseen liitetyn valinnaisen pöytäkirjan,
  - ottaa huomioon Euroopan neuvoston tasa-arvoasiain komitean 12. huhtikuuta 1999 antaman päätöslauselman naisten sukupuolielinten silpomisesta,
  - ottaa huomioon 16. huhtikuuta 1999 hyväksymänsä kannan muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntatoimenpiteitä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (Daphne-ohjelma) (vuosille 2000–2004)³,
  - ottaa huomioon 18. toukokuuta 2000 antamansa päätöslauselman Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman seurannasta⁴,
  - ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2000 antamansa päätöslauselman 5.–9. kesäkuuta 2000 pidetyn YK:n yleiskokouksen erityisistunnon "Naiset 2000: sukupuolten tasa-arvo, kehitys ja rauha 2000-luvulla" tuloksista⁵,
  - ottaa huomioon Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden ryhmän ja EU:n välisen kumppanuussopimuksen ja siihen liitetyn rahoituspöytäkirjan,
  - ottaa huomioon neuvoston, Euroopan parlamentin ja komission Nizzan Eurooppa-neuvostossa 7. joulukuuta 2000 yhdessä julistaman perusoikeuskirjan,
  - ottaa huomioon 14. joulukuuta 2000 tekemänsä päätöksen sisällyttää naisten sukupuolielinten silpomisen torjunta vuoden 2001 talousarvion Daphne-ohjelman rahoitukseen tarkoitettuun budjettikohtaan B5-802,
  - ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen 22. toukokuuta 2001 antaman päätöslauselman 1247 (2001) naisten sukupuolielinten silpomisesta,
  - ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen 3. toukokuuta 2001 hyväksymän raportin naisten sukupuolielinten silpomisesta,

---

¹ EYVL C 166, 3.7.1995, s. 92.

² EYVL C 115, 14.4.1997, s. 172.

³ EYVL C 219, 30.7.1999, s. 497.

⁴ EYVL C 59, 23.2.2001, s. 258.

⁵ EYVL C 67, 1.3.2001, s. 289.

- ottaa huomioon naisten sukupuolielinten silpomisesta 20. syyskuuta 2001 antamansa päätöslauselman¹,
  - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeustoimikunnan 22. huhtikuuta 2003 antaman päätöslauselman 2003/28, jossa helmikuun 6. päivä julistetaan naisten sukupuolielinten silpomisen kieltäväksi kansainväliseksi "nollatoleranssipäiväksi",
  - ottaa huomioon vuonna 2003 hyväksytyyn Afrikan ihmis- ja kansalaisoikeuksien peruskirjan pöytäkirjan (ns. Maputon pöytäkirja), joka tuli voimaan 25. marraskuuta 2005, 2, 5, 6 ja 19 artiklan,
  - ottaa huomioon Cristiana Muscardinin 27. maaliskuuta 2007 esittämän vetoomuksen nro 298/2007,
  - ottaa huomioon aiheesta "Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia" 16. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman²,
  - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevat 6 ja 7 artiklan (yleiset periaatteet) ja EY:n perustamissopimuksen 12 ja 13 artiklan (syrjintäkielto),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
  - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A6-0054/2009),
- A. ottaa huomioon, että Maailman terveysjärjestön (WHO) tietojen mukaan 100–140 miljoonaa naista ja tyttöä maailmassa on joutunut sukupuolielinten silpomisen kohteeksi ja että WHO:n ja YK:n väestörahasen lukujen mukaan vuosittain noin 2–3 miljoonalla naisella on potentiaalinen riski joutua näiden vakavasti invalidisoivien käytäntöjen kohteeksi,
- B. ottaa huomioon, että vuosittain noin 180 000 Eurooppaan muuttanutta naista joutuu tai on vaarassa joutua sukupuolielinten silpomisen kohteeksi,
- C. ottaa huomioon, että WHO:n mukaan naisten sukupuolielinten silpominen on yleinen käytäntö ainakin 28 Afrikan maassa, joissakin Aasian maissa ja Lähi-idässä,
- D. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuva väkivalta, mukaan luettuna sukupuolielinten silpominen, perustuu sosiaalisiin rakenteisiin, joiden taustalla ovat sukupuolten välinen epätasa-arvo ja valta-, hallinta- ja valvontasuhteiden epätasapaino, jolloin sosiaalinen ja perheen aiheuttama paine johtaa siihen, että loukataan perusoikeutta eli ihmisen koskemattomuuden kunnioittamista,
- E. katsoo, että tyttöjen sukupuolielinten silpomiset on tuomittava mitä jyrkimmin ja että niillä rikotaan selkeästi kansainvälisiä ja kansallisia säännöksiä lasten ja heidän oikeuksiensa suojelemisesta,

---

¹ EYVL C 77 E, 28.3.2002, s. 126.

² EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 24.

- F. ottaa huomioon, että WHO on yksilöinyt naisten ympärileikkauksissa neljä tyyppiä klitoridektomiasta (klitoriksen poistaminen osittain tai kokonaan) ja ns. excisiosta (klitoriksen ja pienten häpyhuulten poistaminen), joka kattaa noin 85 prosenttia naisten sukupuolielinten silpomisista, aina kaikkein äärimmäiseen muotoon eli infibulaatioon (klitoriksen ja pienten häpyhuulten sekä isojen häpyhuulten sisäpinnan poistaminen ja vulvan ompeleminen kiinni pientä vaginan aukkoa lukuun ottamatta) sekä ns. rituaaliseen ympärileikkaukseen (klitoriksen tai häpyhuulten pistely, lävistäminen tai viiltely),
- G. katsoo, että kaikenlaista naisten sukupuolielinten silpomista, olipa se minkä asteista tahansa, on pidettävä naisiin kohdistuvana väkivaltana, jolla rikotaan heidän perusoikeuksiaan – erityisesti oikeutta henkilökohtaiseen koskemattomuuteen ja ruumiin ja mielen terveyteen – sekä heidän lisääntymis- ja seksuaaliterveyttään; katsoo, että tällaista oikeuksien polkemista ei missään tapauksessa voida perustella erilaisten kulttuuriperinteiden kunnioittamisella tai siirtymäriiteillä,
- H. ottaa huomioon, että sukupuolielinten silpominen koskee Euroopassa noin 500 000 naista ja että tämä ympärileikkaus on yleistä ennen kaikkea maahanmuuttaja- ja pakolaisperheissä ja että tyttöjä jopa lähetetään takaisin kotimaihinsa sitä varten,
- I. toteaa, että sukupuolielinten silpominen aiheuttaa niin lyhyellä kuin pitkälläkin aikavälillä erittäin vakavia ja peruuttamattomia vammoja sen kohteeksi joutuvien naisten ja tyttöjen psyykkiselle ja fyysiselle terveydelle ja loukkaa syvästi heidän henkilökohtaista koskemattomuuttaan ja voi toisinaan johtaa jopa kuolemaan; toteaa, että alkeellisten instrumenttien käytöllä ja hygieenisten varotoimien puutteella on vakavia vaikutuksia, joiden johdosta sukupuoliyhteys ja synnytykset voivat olla tuskallisia, elimet vahingoittuvat peruuttamattomasti ja voi ilmetä komplikaatioita, kuten verenvuoto, shokki, infektiot, AIDS-viruksen leviäminen, jäykkäkouristus ja hyvänlaatuiset kasvaimet, sekä vakavia komplikaatioita raskauden ja synnytyksen yhteydessä,
- J. ottaa huomioon, että naisten sukupuolielinten silpominen, jolla loukataan erilaisissa kansainvälisissä sopimuksissa vahvistettuja naisten ja tyttöjen oikeuksia, on kielletty jäsenvaltioiden rikoslainsäädännössä, ja se on Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteiden vastaista,
- K. ottaa huomioon, että parlamentti kehotti 16. tammikuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa jäsenvaltioita antamaan erityisiä säännöksiä naisten sukupuolielinten silpomisesta, jotta lasten sukupuolielimiä silpovat henkilöt voidaan asettaa syytteeseen,
- L. ottaa huomioon, että kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevassa yleissopimuksessa edellytetään, että osapuolina olevat valtiot toteuttavat aiheelliset toimenpiteet muuttaakseen naisia syrjiviä olemassa olevia lakeja, tapoja ja käytäntöjä tai poistaakseen ne, ja että ne toteuttavat kaikki aiheelliset toimenpiteet muuttaakseen miesten ja naisten sosiaalisia ja sivistyksellisiä käyttäytymiskaavoja poistaakseen ennakkoluulot ja tapaan tai muuhun perustuvat käytännöt, joiden lähtökohtana on käsitys jommankumman sukupuolen alemmuudesta tai ylemmyydestä tai kaavamainen miesten ja naisten roolijako,

- M. ottaa huomioon, että vuonna 1989 hyväksytyssä lapsen oikeuksien yleissopimuksessa määrätään, että sopimusvaltiot kunnioittavat ja varmistavat yleissopimuksessa tunnustetut oikeudet kaikille niiden lainkäyttövallan alaisille lapsille ilman sukupuoleen tai muuhun seikkaan perustuvaa erottelua ja ryhtyvät kaikkiin tehokkaisiin ja tarkoituksenmukaisiin toimiin kitkeäkseen lasten terveydelle vahingolliset perinteiset käytännöt,
- N. ottaa huomioon, että lapsen oikeuksien ja hyvinvoinnin afrikkalaisessa peruskirjassa kehoitetaan sen allekirjoittaneita valtioita luopumaan yhteiskunnallisista ja kulttuurisista käytännöistä, jotka ovat vahingollisia lapsen hyvinvoinnille, ihmisarvolle ja normaalille kasvulle ja kehitykselle,
- O. ottaa huomioon, että kesäkuussa 1993 hyväksytyn Wienin julistuksen ja toimintaohjelman 18 kohdassa julistetaan, että naisten ja tyttöjen ihmisoikeudet ovat yleismaailmallisten ihmisoikeuksien luovuttamaton, olennainen ja erottamaton osa,
- P. ottaa huomioon, että vuonna 1993 hyväksytyn naiseen kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan YK:n julistuksen 2 artiklassa viitataan nimenomaisesti naisten sukupuolielinten silpomiseen ja muihin naisia vahingoittaviin perinnekäytäntöihin,
- Q. ottaa huomioon, että kyseisen julistuksen 4 artiklassa valtioita vaaditaan tuomitsemaan naiseen kohdistuva väkivalta ja olemaan vetoamatta tapoihin, perinteisiin tai uskonnollisiin katsomuksiin väkivallan lopettamisvelvollisuudelta vältyäkseen,
- R. ottaa huomioon, että Kairossa vuonna 1994 pidetyn väestö- ja kehityskonferenssin toimintaohjelmassa hallituksia vaaditaan lakkauttamaan naisten sukupuolielinten silpominen kaikkialla, missä sitä tapahtuu, ja tukemaan kansalaisjärjestöjä ja uskonnollisia järjestöjä, jotka ponnistelevat tällaisten käytäntöjen lopettamiseksi,
- S. ottaa huomioon, että Pekingissä järjestetyssä YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyssä toimintaohjelmassa hallituksia kehoitetaan tiukentamaan lakejaan, uudistamaan toimielimiään ja edistämään määräyksiä ja käytäntöjä, jotka tähtäävät naisten syrjinnän – jota myös naisten sukupuolielinten silpominen edustaa – poistamiseen,
- T. katsoo, että AKT-maiden ja EU:n välinen kumppanuussopimus (Cotonoun sopimus) perustuu tällaisille yleismaailmallisille periaatteille ja sisältää naisten sukupuolielinten silpomisen kieltäviä määräyksiä (sopimuksen olennaisia osia koskeva 9 artikla, sosiaalista kehittämistä koskeva 25 artikla ja sukupuolikysymyksiä koskeva 31 artikla),
- U. ottaa huomioon, että Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen 3. toukokuuta 2001 hyväksymässä raportissa vaaditaan kieltämään naisten sukupuolielinten silpominen ja pidetään sitä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuna epäinhimillisenä ja halventavana kohteluna; muistuttaa, että raportin mukaan kulttuurien ja perinteiden puolustamisessa raja kulkee perusoikeuksien kunnioittamisessa ja kidutukseen rinnastettavien käytäntöjen kieltämisessä,
- V. ottaa huomioon, että komissio ja neuvosto tunnustavat yhteisen eurooppalaisen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan yhteydessä, että naisten sukupuolielinten silpominen on ihmisoikeuksiin kohdistuva loukkaus; ottaa huomioon, että yhä

useammissa turvapaikkahakemuksissa vanhemmat perustelevat hakemustaan uhalla, jonka kohteeksi he voivat joutua kotimaassaan, koska he eivät ole suostuneet tyttärensä sukupuolielinten silpomiseen,

- W. ottaa huomioon, että turvapaikanhakijan aseman myöntäminen vanhemmille ei valitettavasti takaa, että tytär välttyy sukupuolielinten silpomisuhalta, koska toisinaan silpominen toteutetaan sen jälkeen, kun perhe on asettunut vastaanottavaan EU-maahan,
- X. ottaa huomioon komission jäsenten Ferrero-Waldnerin ja Michelin 5. helmikuuta 2008 antaman lausunnon, jossa todetaan nimenomaisesti, ettei tällaisia käytäntöjä voida hyväksyä Euroopan unionissa eikä kolmansissa maissa, ja korostetaan, ettei naisten oikeuksien loukkaamista voida milloinkaan eikä missään olosuhteissa perustella kulttuurirelatiivisilla tai perinteillä,
- Y. ottaa huomioon, että nuorisoa ja perheitä varten tarkoitetut kansalliset keskuksat ja laitokset voivat ajoissa tarjota apua perheille, jotta voidaan toimia ehkäisevästi naisten sukupuolielinten silpomista vastaan,
1. tuomitsee jyrkästi naisten sukupuolielinten silpomisen perusihmisoikeuksien loukkauksena ja naisten ja tyttöjen henkilökohtaisen koskemattomuuden julmana loukkaamisena, ja pitää sitä siksi vakavana yhteiskunnallisena rikoksena;
  2. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan selkeän kokonaisstrategian ja toimintaohjelmia naisten sukupuolielinten silpomisen kieltämiseksi Euroopan unionissa sekä antamaan tarvittavat keinot eli oikeudelliset, hallinnolliset, ennaltaehkäisevät, kasvatukselliset ja yhteiskunnalliset keinot ja etenkin levittämään laajalti tietoa haavoittuville ryhmille tarjolla olevista suojelumekanismista, jotta uhrit ja mahdolliset uhrit voivat saada todellista suojelua;
  3. pitää välttämättömänä tutkia tapauskohtaisesti kaikki turvapaikkahakemukset, joissa vanhemmat perustelevat hakemustaan uhalla, jonka kohteeksi he joutuvat kotimaassaan kiellettyään tyttärensä sukupuolielinten silpomisen, sekä varmistaa, että hakemuksen tueksi esitetään perusteellinen näyttö, jossa on otettu huomioon hakemuksen laatu, turvapaikanhakijan persoona ja luotettavuus ja joka osoittaa hakemuksen motiivien aitouden;
  4. vaatii, että naisten ja tyttöjen, joille on myönnetty turvapaikka EU:ssa sukupuolielinten silpomisuhan takia, olisi ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä käytävä säännöllisin väliajoin terveystarkastuksen ja/tai lääkärin suorittamassa tarkastuksessa, jotta heitä voitaisiin suojella silpomisen toteuttamisuhalta myöhemmin EU:ssa; katsoo, ettei tämä toimenpide ole millään tavoin syrjivä näitä naisia ja tyttöjä kohtaan, vaan että se on keino, jolla voidaan varmistaa sukupuolielinten silpomiskiellon toteutuminen EU:ssa;
  5. kehottaa toteuttamaan tämän kokonaisstrategian yhteydessä koulutusohjelmia sekä järjestämään kansallisia ja kansainvälisiä valistuskampanjoita;
  6. tukee Europolin tekemää aloitetta Euroopan poliisivoimien yhteiskokouksen järjestämisestä tavoitteena tehostaa naisten sukupuolielinten silpomisen torjuntatoimia ja käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät rikosilmoitusten vähäiseen määrään ja vaikeuteen löytää todisteita sekä saada todistajanlausuntoja, ja toteuttaa tehokkaita toimia rikoksiin

syyllystyneiden asettamiseksi syytteeseen; kehottaa jäsenvaltioita tätä varten harkitsemaan mahdollisia lisätoimia ilmoittautuneiden uhrien suojelemiseksi;

7. toteaa, että edellä mainitussa Maputon pöytäkirjassa tarkoitettujen toimenpiteiden sukupuolielinten silpomisen kaltaisten vahingollisten käytäntöjen kitkemiseksi sisältävät seuraavaa: tietoisuuden yleinen lisääminen informaation, muodollisen ja vapaamuotoisen koulutuksen ja kampanjoiden avulla, naisten sukupuolielinten silpomisen kaikkien muotojen (mukaan luettuna lääkintähenkilöstön suorittamat operaatiot) kieltäminen laeilla ja sanktioilla, uhrien tukeminen terveydenhoitopalveluilla, oikeusavulla, psykologisella avulla ja koulutuksella sekä vahingollisten käytäntöjen tai muiden väkivallan, väärinkäytön tai suvaitsemattomuuden muotojen mahdollisina kohteina olevien naisten suojeleminen;
8. kehottaa jäsenvaltioita selvittämään kussakin maassa sukupuolielinten silpomiskäytännön uhriksi joutuneiden naisten määrän sekä niiden naisten määrän, jotka ovat vaarassa joutua uhreiksi, pitäen mielessä, että monista maista ei ole vielä tietoja, koska niissä ei ole yhdenmukaistettua tietojenkeruujärjestelmää;
9. kehottaa luomaan "eurooppalaisen terveystieteiden pöytäkirjan" ilmiön seuraamiseksi ja sitä koskevan, tilastoinnin kannalta hyödyllisen tietokannan, jota voidaan käyttää myös tiedotuskampanjoiden toteuttamiseen niille maahanmuuttajayhteisöille, joita asia koskee;
10. kehottaa jäsenvaltioita keräämään tieteellistä tietoa, jolla voitaisiin tukea WHO:ta sen järjestäessä tukitoimia naisten sukupuolielinten silpomiskäytännön lopettamiseksi Euroopassa ja kaikilla mantereilla;
11. kehottaa komissiota sisällyttämään asianomaisten maiden kanssa käytäviin yhteistyöneuvotteluihin ja tehtäviin yhteistyösopimukseen naisten sukupuolielinten silpomisen lopettamista koskevan lausekkeen;
12. kehottaa kokoamaan eri tasoilla sovellettavia parhaita käytäntöjä ja analysoimaan niiden vaikutusta (mahdollisesti Daphne III -ohjelmasta rahoitettujen hankkeiden ja niistä saatujen tulosten avulla) sekä huolehtimaan tämän tiedon levittämisestä mahdollisimman laajalle ja ottamaan huomioon asiantuntijoiden käytännöstä ja teoriasta saamat kokemukset;
13. toteaa, että kansallisilla keskuksilla ja instituutioilla on tärkeä rooli uhrien tunnistamisessa ja naisten sukupuolielinten silpomisen estämiseksi tarkoitettujen toimien toteuttamisessa;
14. vaatii vahvistamaan jo olemassa olevia eurooppalaisia verkostoja vahingollisten perinnekäytäntöjen ennaltaehkäisemiseksi, esimerkiksi järjestämällä kursseja ja koulutusta kansalaisjärjestöille, alueellisille voimille tavoittelemattomille yhteisöille ja alan toimijoille sekä edistämään tällaista verkostoitumista;
15. pitää tervetulleena monien kansainvälisten ja kansallisten hallituksista riippumattomien järjestöjen, tutkimuslaitosten, naisten sukupuolielinten silpomisen ehkäisemisen eurooppalaisen verkoston ja asialle omistautuneiden ihmisten tärkeää panosta näiden kehittäessä muun muassa YK:n elinten ja Daphne-ohjelman rahoituksen turvin erilaisia

- hankkeita, jotka palvelevat tietoisuuden lisäämistä sekä naisten sukupuolielinten silpomisen ehkäisemistä ja lopettamista; katsoo, että hallituksista riippumattomien järjestöjen sekä yksittäisiin yhteisöihin perustuvien järjestöjen välisten verkostojen kehittäminen kansallisella, alueellisella ja kansainvälisellä tasolla on epäilemättä perustavalaatuisen tärkeää naisten sukupuolielinten silpomisen lopettamisen sekä tietojen ja kokemusten vaihtamisen kannalta;
16. katsoo, että kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai kansainvälistä suojelua muutoin tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY¹ 10 artiklassa säädetään, että sukupuoleen liittyvät seikat voidaan ottaa huomioon, mutta ne eivät yksinään johda tämän artiklan soveltamiseen;
  17. kehottaa niin Euroopan perusoikeusvirastoa kuin Euroopan tasa-arvoinstituuttia ottamaan monivuotisten ja/tai vuotuisten työohjelmiansa puitteissa johtavan roolin naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnassa; katsoo, että nämä tahot voivat toteuttaa ensisijaisia tutkimus- ja/tai tiedotustoimia, jotka auttavat lisäämään ihmisten ymmärrystä ilmiöstä Euroopassa;
  18. pitää tarpeellisena, että maissa, joita asia koskee, järjestetään keskustelufoorumeja, uudistetaan perinteisiä säännöksiä, otetaan naisten sukupuolielinten silpominen esille kouluopetuksessa ja edistetään yhteistyötä leikkaamattomien naisten kanssa;
  19. kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita ihmisoikeuksien, henkilökohtaisen koskemattomuuden, omantunnonvapauden ja ihmisten terveyttä koskevan oikeuden turvaamiseksi tekemään yhteistyötä nykyisen lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi, ja jos nykyinen lainsäädäntö osoittautuu epäasianmukaiseksi, ehdottamaan asiaa koskevaa erityislainsäädäntöä;
  20. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön nykyiset naisten sukupuolielinten silpomisen kieltävät lait tai säätämään silpomisesta aiheutuvan vakavan ruumiinvamman tuottamisen rangaistusseuraamuksista tällaisen käytännön harjoittamisesta Euroopan unionissa ja edistämään silpomisen ennaltaehkäisyä ja lopettamista tekemällä asiaa tunnetuksi keskeisille ammattiryhmille (sosiaalityöntekijät, opettajat, poliisit, terveydenhoitoalan ammattihenkilöt) niin, että nämä tunnistaisivat tällaiset tapaukset, sekä ryhtymään toimiin Euroopan unionin 27 jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien yhdenmukaistamiseksi mahdollisimman pitkälle;
  21. kehottaa jäsenvaltioita velvoittamaan yleis- ja erikoislääkärit ja sairaaloiden terveydenhoitohenkilökunnan ilmoittamaan naisten sukupuolielinten silpomisesta terveystieto- ja poliisille ja/tai poliisille;
  22. kehottaa jäsenvaltioita joko antamaan erityislainsäädäntöä naisten sukupuolielinten silpomisesta tai asettamaan voimassa olevan lainsäädäntönsä nojalla syytteeseen kaikki henkilöt, jotka suorittavat sukupuolielinten silpomisia;
  23. kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita tekemään näiden käytäntöjen harjoittamisesta rangaistavaa, tuomitsemaan ne ja rankaisemaan niistä noudattaen

---

¹ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

kokonaisstrategiaa, jossa otetaan huomioon oikeudelliset, terveydelliset, sosiaaliset ja maahanmuuttajien kotouttamiseen liittyvät näkökohdat; vaatii erityisesti maahanmuuttoa koskevien yhteisön direktiivien osalta, että sukupuolielinten silpominen katsotaan rikokseksi ja että säädetään tällaisen rikoksen tekijöille määrättävistä asianmukaisista rangaistuksista, mikäli näitä käytäntöjä harjoitetaan Euroopan unionissa;

24. kehottaa luomaan pysyviä jäsenvaltioiden välisiä ja jäsenvaltioiden ja afrikkalaisten instituutioiden välisiä teknisiä harmonisointi- ja yhteistyöneuvottelukuntia; katsoo, että näihin neuvottelukuntiin tulisi kuulua alan asiantuntijoita sekä keskeisten eurooppalaisten ja afrikkalaisten naisjärjestöjen edustajia;
25. kehottaa torjumaan päättäväisesti klitoriksen pistelyn ja kaikenlaisen lääketieteellistämisen, joita esitetään eräänlaisena keskitien ratkaisuna ympärileikkauksen ja identiteetin kannalta tärkeiden perinteiden kunnioittamisen välillä, koska tällä ainoastaan oikeutettaisiin ja hyväksyttäisiin naisten sukupuolielinten silpominen unionin alueella; tuomitsee ehdottoman jyrkästi naisten sukupuolielinten silpomisen, koska mitkään yhteiskunnalliset, taloudelliset, etniset, terveydelliset tai muut syyt eivät oikeuta siihen;
26. kehottaa tekemään lopun naisten sukupuolielinten silpomisesta kehittämällä politiikkoja, joilla tuetaan ja kotoutetaan tällaisia perinteitä vaalivia naisia ja perheitä, jotta voidaan varmistaa naisten suojelu kaikilta väärinkäytön ja väkivallan muodoilta lakeja tiukasti noudattaen sekä perusoikeuksia ja sukupuolista itsemääräämisoikeutta kunnioittaen;
27. toteaa, että sille, joita lukuisat yhteisöt esittävät naisten ja tyttöjen terveyden kannalta haitallisten perinteisten käytäntöjen säilyttämisen tueksi, ei ole mitään perusteita;
28. kehottaa jäsenvaltioita
  - pitämään kaikkea naisten sukupuolielinten silpomista rikoksena riippumatta siitä, onko kyseiseltä naiselta saatu siihen jonkinlainen suostumus vai ei, sekä rankaisemaan kaikkia, jotka tarjoavat apua, kannustusta, neuvoja tai tukea henkilölle, joka suorittaa tällaisia toimenpiteitä naiselle tai tytölle,
  - saattamaan rikosoikeudelliseen vastuuseen, syytteeseen ja rangaistavaksi kaikki maan vakinaiset asukkaat, jotka ovat syyllistyneet naisten sukupuolielinten silpomisrikokseen, vaikka rikos olisi tapahtunut jäsenvaltioiden rajojen ulkopuolella (rikoksen eksterritoriaalisuus),
  - antamaan säädöksiä, jotka tarjoavat tuomareille tai syyttäjille mahdollisuuden toteuttaa varotoimenpiteitä tai ehkäiseviä toimenpiteitä, jos he saavat tiedon tapauksista, joissa naiset tai tytöt ovat vaarassa tulla silvotuiksi;
29. kehottaa jäsenvaltioita luomaan valtiollisten ohjelmien ja sosiaalisten palvelujen avulla alaikäisten suojelua varten tarkoitetun ehkäisevän strategian, joka ei stigmatizoi maahanmuuttajayhteisöjä ja jolla pyritään sekä estämään nämä käytännöt vaaranalaisten väestöryhmien koulutuksen, opetuksen ja tietoisuuden lisäämisen avulla että auttamaan sen kohteeksi joutuneita uhreja psykologisella ja lääkinällisellä tuella, mukaan luettuna mahdollisuuksien mukaan maksuton korjaava lääkärinhoito; kehottaa jäsenvaltioita

lisäksi tutkimaan, voisiko sukupuolielinten silpomisen uhka tai riski muodostaa viranomaisille oikeuden puuttua asiaan lastensuojelusäädösten nojalla;

30. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan terveydenhoitohenkilöstölle, opettajille ja sosiaalityöntekijöille ohjeita, joilla pyritään tiedottamaan ja kertomaan vanhemmille kunnioittavasti ja tarvittaessa tulkin avulla naisten sukupuolielinten silpomisen aiheuttamista valtavista vaaroista sekä siitä, että tällaiset käytännöt muodostavat Euroopan unionin maissa rangaistavan teon, ja myös tarjoamaan yhteistyötä ja rahoitusta verkostoille ja hallituksista riippumattomille järjestöille, jotka tekevät naisten sukupuolielinten silpomista koskevaa koulutus-, tiedotus- ja välitystyötä tiiviissä yhteydessä perheiden ja yhteisöjen kanssa;
31. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan täsmällistä ja ymmärrettävää tietoa lukutaidottomalle väestölle erityisesti jäsenvaltioiden konsulaattien kautta viisumien myöntämisen yhteydessä; katsoo, että maahanmuuttoviranomaisten on tiedotettava myös vastaanottajamaahan saapumisen yhteydessä lakiin sisältyvän kiellon syistä, jotta perheet ymmärtävät, että perinteisen tavan kieltämistä ei missään tapauksessa ole tarkoitettu hyökkäykseksi kulttuuria vastaan vaan että se muodostaa oikeudellisen suojan naisille ja tytöille; katsoo, että perheille on tiedotettava rikosoikeudellisista seuraamuksista, joihin voi kuulua vankeusrangaistus, jos silpominen voidaan todeta;
32. kehottaa parantamaan naisten ja tyttöjen oikeudellista asemaa maissa, joissa sukupuolielinten silpomista harjoitetaan, naisten itseluottamuksen, oma-aloitteisuuden ja omakohtaisen vastuun vahvistamiseksi;
33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.